

ประโยค ป.ธ. ๖

แปล ไทยเป็นมคร

สอบ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๓

๑. ฝ่ายลูกสะใภ้เศรษฐีนั้น ถวายส่วนของตนแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แล้วตั้งความปรารถนาว่า นับแต่ขึ้นไปดิฉันไม่พึงพบเห็นฉัตรกษัยเห็นปานนี้ อன்றี้ เมื่อดิฉันวางกระบุงข้าวเปลือกกระบุงหนึ่งไว้ข้างหน้าแม่ดวงกัต ที่ใช้ทำเป็นพีชให้แก่ชาวมพุกทวิปทั้งสิ้นอยู่ อย่าปรากฏความร่อยหรอ (ความหมดสิ้นไป) ท่านทั้ง ๒ นี้แหละ จงเป็นแม่ผัวและพ่อผัว ชายคนนี้แหละ จงเป็นสามี (และ) คนคู่นี้นั้นแล จงเป็นทาส ๆ แม้ทาสของเศรษฐีนั้น ก็ถวาย ส่วนของตนแก่พระปัจเจกพุทธเจ้าแล้วตั้งความปรารถนาว่า นับแต่วันนี้ไป ข้าพเจ้าไม่พึงพบเห็นฉัตรกษัยเห็นปานนี้อีก คนเหล่านี้ทั้งหมดจงเป็นเจ้านาย และเมื่อข้าพเจ้าไถนอยู่ รอย ๘ รอย ประมาณเท่าเรือโกลน คือ ข้างนี้ ๓ รอย ข้างโน้น ๓ รอย ตรงกลาง ๑ รอย จงไป(ปรากฏ) ๆ นายปุลณะนั้น ปรารถนา ตำแหน่งเสนาบดี ก็สามารจะได้ในวันนั้นทีเดียว แต่ด้วยความรักในบุคคล ผู้เป็นเจ้านายทั้งหลาย เขาจึงตั้งความปรารถนาว่า ขอ(ให้)คนเหล่านี้แหละ จงเป็นเจ้านายของข้าพเจ้า ๆ ท้ายสุดแห่งคำ(อธิษฐาน)ของคนเหล่านั้น แม้ทั้งหมด พระปัจเจกพุทธเจ้า กล่าวว่า สิ่งที่ท่านปรารถนาแล้วอย่างนี้ จงสำเร็จ และกระทำอนุโมทนาด้วยคาถาของพระปัจเจกพุทธเจ้า คิดว่า การที่ เราจะประคับประคองจิตใจของคนเหล่านี้ให้เลื่อมใส สมควร จึงอธิษฐานว่า คนเหล่านี้ จงมองเห็นเราตราบ(ถึง)ภูเขาคันธมาทน์ ดังนี้แล้ว ก็หลีกไป ๆ แม้คนเหล่านั้น ได้ยื่นมองดูอยู่เทียว ๆ พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์นั้นไปแล้ว ได้แบ่งภัตนั้นถวายกับพระปัจเจกพุทธเจ้า ๕๐๐ องค์ ๆ ด้วยอำนาจของ พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์นั้น ภัตนั้น พอเพียงแก่พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกองค์ ๆ คนแม่เหล่านั้น ได้ยื่นมองดูอยู่แล้วแล ๆ

๒. ก็ เมื่อเลยเวลาเที่ยงไปแล้ว ภริยาเศรษฐีล้างหม้อข้าวแล้วปิดตั้งไว้ ๑ ฝ่ายเศรษฐี ถูกความหิวบีบบั่นนอนหลับไปแล้ว ๑ เศรษฐีนั้น ตื่นขึ้นมาในเวลาเย็น บอกภริยาว่า เธอ ฉันหิวเหลือเกิน ข้าวตั้งกันหม้อยังมีอยู่ข้างใหม่หนอ ๑ ภริยานั้น แม่ทราบ(ดี)ว่าคนล้างหม้อเก็บแล้ว ไม่ตอบว่า ไม่มี คิดว่าเราเปิดหม้อข้าวแล้วจึงค่อยบอก จึงลุกขึ้นเดินไปใกล้หม้อข้าวแล้วเปิดหม้อข้าว ๑ ทันใดนั้น หม้อข้าวเต็มด้วยภัตที่มีสีดังดอกมะลิตุ้ม ได้คุณปลาจะมีเหยงขึ้นแล้ว ๑ นางเห็นภัตนั้นแล้วมีร่างกายอันปีติกำซาบแล้ว บอกเศรษฐีว่า ลูกขึ้นเกิด นาย คิฉันล้างหม้อข้าวปิดไว้ แต่หม้อข้าวนั้นนั้น เต็มด้วยภัตมีสีดังดอกมะลิตุ้มขึ้นชื่อว่าบุญทั้งหลาย เป็นสิ่งที่เราควรทำให้เป็นรูปธรรม ขึ้นชื่อว่าทาน เป็นสิ่งสมควรแท้ที่เราจะต้องให้ ลูกขึ้นเกิด นาย บริโภคเสียเถิด ๑ นางได้ให้ภัตแก่บิดาและบุตรทั้ง ๒ แล้ว ๑ เมื่อพวกเขาบริโภคเสร็จแล้ว ลูกขึ้นแล้ว นางจึงนั่งบริโภคร่วมลูกสะใภ้แล้วจึงได้ให้ภัตแก่นายปุณณะ ๑ ที่ตรงที่พวกเขาตักแล้ว ๑ ไม่พร่องไป ๑ คงปรากฏเฉพาะตรงที่ที่เอาทัพพีตักคราวเดียวเท่านั้น ๑ วันนั้นทั้งวัน ฉาง เป็นต้น ก็กลับเต็มแล้ว โดยท่วงทำนองที่เต็มในครั้งก่อนนั้นแล ๑ นางให้ทำการโฆษณา(ออกข่าว)ในเมืองว่า ในเรือนของเศรษฐี เกิดภัตขึ้นแล้ว เชิญผู้มีความต้องการด้วยภัตที่จะใช้ทำพีชพรรณ มารับเอาได้ ๑ มนุษย์ทั้งหลาย(มา) เอาภัตที่ใช้ทำเป็นพีชพรรณจากกฤหาสน์ของเศรษฐีนั้นแล้ว ๑ แม้ชาวชมพูทวีปทั้งมวล อาศัยเศรษฐีนั้น ได้ชีวิต (พลิกพื้น) แล้ว ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

